

Образуван и.р. № 4/16г.
Документ - списък с. р. р. р. р.
22.03.16г.

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

Дх. № 114 КЗ

Дата 21.03.16г.

ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

Узх. № 282/21.03.2016г.

ШЕСТО ОТДЕЛЕНИЕ
Адм.д. № 2106/2016 г.

ДО
Конституционен съд
на Република България

София, 21.03.2016 г.

Приложено, съгласно Определение от 21.03.2016г. адм. д. № 2106/2016г. на тричленен състав на Върховния административен съд, изпращаме ви по компетентност адм. д. № 2106/2016г. на Върховния административен съд, оригинал.

Делото съдържа 100 стр.
Приложение: Съгласно текста.

Зам.председател ВАС:
/Б.Магдалинов/

/СЕКРЕТАР:
/Р.Тодорова/

98

**До
Конституционния съд на
Република България**

ИСКАНЕ

**от тричленен състав на
Върховния административен съд, шесто отделение,**

по адм. дело № 2106/2016 г.

Уважаеми Госпожи и Господа Конституционни съдии,

Административно дело № 2106/2016 г. на Върховния административен съд, шесто отделение, е образувано по жалба на Иво Веселинов Радев от гр. Плевен срещу решението на Висшия съдебен съвет по допълнителна т. 23 на протокол № 22 от заседанието, проведено 30.04.2015 г., с което на основание чл. 230, ал. 1 ЗСВ е отстранил жалбоподателя от длъжността прокурор, административен ръководител на Окръжна прокуратура - гр. Плевен до приключване на воденото срещу наказателно производство.

Според чл. 132 от Конституцията на Република България при осъществяване на съдебната власт съдиите, прокурорите и следователите не носят наказателна и гражданска отговорност за техните служебни действия и за постановените от тях актове, освен ако извършеното е умишлено престъпление от общ характер.

Когато съдия, прокурор или следовател е привлечен като обвиняем за умишлено престъпление от общ характер, извършено от него при осъществяване на съдебната власт, Висшият съдебен съвет временно го отстранява от длъжност до приключване на наказателното производство - чл. 230, ал. 1 ОТ Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Когато срещу съдия, прокурор или следовател е образувано наказателно производство от общ характер за престъпление, което не е свързано с изпълнението на служебните му функции, Висшият съдебен съвет може да го отстрани от длъжност до приключването на наказателното производство - чл. 230, ал. 2 ЗСВ.

И в двата случая продължителността на временното отстраняване от длъжност се определя от продължителността на наказателното производство. При неговото прекратяване (освен в случаите на амнистия, давност и одобрено от съда споразумение) и при финализирането му с оправдателна присъда съдията, прокурорът или следователят, който е временно отстранен от длъжност, се възстановява и му се заплаща трудовото възнаграждение за периода на отстраняването - чл. 231 ЗСВ.

В случаите на наказателно производство, продължило значително над двумесечния срок по чл. 234, ал. 1 НПК, обезщетението по чл. 231 ЗСВ е закъсняла и неефективна мярка за поправяне на вредите, причинени на временно отстранения от длъжност съдия, прокурор или следовател. За времето, през което е отстранен от

длъжност, той не може да упражнява трудова дейност - арг. чл. 195 ЗСВ. А липсата на трудова дейност, за която отстраненият от длъжност съдия, прокурор или следовател да подлежи на социално осигуряване, води до прекъсване на неговото осигуряване - арг. чл. 10 от Кодекса за социално осигуряване и § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на този кодекс.

Подобни принудителни административни мерки са въведени и с други закони, напр. чл. 69 НПК, чл. 90 - 92 НК, чл. 155 от Закона за здравето, които подлежат на периодично преразглеждане и съдебен контрол. При тях логиката на закона е очевидна - тъй като тези мерки не са с фиксиран срок и съществено засягат основни права и свободи, те подлежат на периодично преразглеждане. От друга страна наказателният процес е динамичен и нуждата от продължаване на конкретната мярка варира според спецификата на казуса. За да се избегне ограничаване на основни права и свободи, ненужно и неоправдано от гледна точка на целите на закона и обществения интерес, тези мерки подлежат на съдебен контрол през разумни времеви интервали. Така например:

- според чл. 69, ал. 1 НПК когато обвиняемият е привлечен за умишлено престъпление от общ характер, извършено във връзка с работата му, и има достатъчно основания да се счита, че служебното му положение ще създаде пречки за обективно, всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по делото, съдът може да го отстрани от длъжност, а според ал. 5 и 6 на същия чл. 69 НПК когато отпадне нуждата от взетата мярка отстраняването от длъжност се отменя от съда по искане на обвиняемия или неговия защитник;

- според чл. 155 и чл. 156 от Закона за здравето съответният (посочен в чл. 156) районен съд с решение постановява задължително настаняване и лечение на лицата с психични разстройства, нуждаещи се от специални здравни грижи, които поради заболяването си могат да извършат престъпление, което представлява опасност за близките им, за околните, за обществото или застрашава сериозно здравето им, а според чл. 164, ал. 2 от същия закон на всеки три месеца въз основа на представена от лечебното заведение (в което е настанено лицето) съдебно-психиатрична експертиза районният съд по местонахождението на заведението служебно се произнася с решение за прекратяване на задължителното настаняване и лечение или за неговото продължаване;

- същото разрешение е възприето по отношение на извършили престъпление лица, които страдат от алкохолизъм или друга наркомания (чл. 92 от Наказателния кодекс).

Конституционният съд на Република България е имал възможността да прогласи, че *"поначало ограничения на основните права, вкл. правата –свободи са допустими* (реш. № 7 от 19.06.2012 г. по к. д. № 2/2012 г. и цитираните в него), *стига да се спазва принципът на пропорционалността"*, а според чл. 6, ал. 2 и 5 АПК вр. чл. 36 ЗСВ административният акт (респ. решението на ВСС) и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която се издава, (поради което) административните органи (в т.ч. и ВСС) трябва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел.

При временното отстраняване от длъжност на съдия, прокурор и следовател, законът не допуска последващ контрол, иницииран от съда служебно или по искане на заинтересованото лице, който да даде отговор на въпроса дали е необходимо временното отстраняване от длъжност да продължи или следва да бъде преустановено. Този пропуск на законодателя или така регламентираният от него институт на временно отстраняване от длъжност на съдия, прокурор или следовател има за

последница съществено нарушение на принципа за пропорционалност, защото липсата на времево ограничение на отстраняването от длъжност на съдия, прокурор или следовател, след като отпадне необходимостта от временното отстраняване, засяга права и законни интереси на отстранения от длъжност магистрат в по-голяма степен от най-необходимото за неговата цел и в резултат води до неоправдано нарушаване на основни, прогласени с Конституцията на Република България права и свободи на всеки човек - правото на труд (чл. 48, ал. 1 Конст.), свободата на избор на професия и място на работа (чл. 48, ал. 3 Конст.) и правото на обществено осигуряване (чл. 51, ал. 1, предл. 1-во Конст.).

Поради това и на основание чл. 150, ал. 2 от Конституцията на Република България правим следното

ИСКАНЕ:

Да обявите противоконституционност на чл. 230, ал. 1 и ал. 2 от Закона за съдебната власт.

На основание чл. 18, ал. 2, т. 3 от Правилника за организацията на дейността на Конституционния съд

ПРЕДЛАГАМЕ

Да определите като заинтересувани следните институции и лица (сдружения на съдии, прокурори и следователи):

1. Висш съдебен съвет

Адрес: София 1000, ул. „Екзарх Йосиф” № 12

2. Върховен административен съд

Адрес: София 1301, бул. „Александър Стамболийски” № 18

3. Върховен касационен съд

Адрес: София 1000, бул. „Витоша” № 2

4. Прокуратура на Република България

Адрес: София 1061, бул. „Витоша” № 2

5. Асоциация на българските административни съдии

Адрес по съдебна регистрация: София, бул. „Александър Стамболийски” № 89, вх. В (офис на фирма „Спирал”);

6. Съюз на съдиите в България

Адрес по съдебна регистрация: София 1040, бул. „Драган Цанков” № 6, ет. 2, ап. 212

Адрес на централния офис: София 1000, ул. „Пиротска” № 7, ет. 5

7. Българска съдийска асоциация

Адрес по съдебна регистрация: София 1303, ул. „Пиротска” № 37Б, ет. 2

8. Асоциация на прокурорите в България

Адрес: гр. София, ул. „Алабин” № 34, ет. 1

9. Камара на следователите в България

Адрес по съдебна регистрация: София 1797, ул. „Д-р Г.М.Димитров” № 42

**Тричленен състав на
Върховния административен съд,
шесто отделение:**

.....
(съдия Александър Еленков)

.....
(съдия Атанаска Дишева)

.....
(съдия Годор Годоров)